

Autó Plussz
2003. május

Viva la Riva

Viva la

A vizek Rolls-Royce-a - autós nyelvre így fordítható le, mit jelent vízi embernek az a mahagónifából és krómból készült csoda, amelyet Rivának neveznek. E tárgy rendeltetését tekintve motorcsónak, de vajmi kevesen gondolnak rájuk e szó klasszikus értelmében. Sokkal inkább olyan státuszszimbólumok, olyan életérzés megtestesítői ezek a hajók, mint az említett autómárka.

Szöveg és kép: Csőregh Zoltán

Végül is megengedhető az a jelenség, hogy viszonylag kevesen vesznek veterán Rolls Royce kabriót. Ez ugyanis annyira különös és költséges hóbortnak tűnik, hogy még azon kevesek is értelmetlennek tartják, akik megengedhetnék maguknak az ilyesfajta értelmetlen fényűzést. Nagyon hasonló a helyzet a Riva motorcsónakokkal is. Hiszen azok is fényűzés jegyében születtek.

De kezdjük a történetet az elejétől! Kezdetben volt a Riva-család, amelynek sarjai a Lago d'Iseo partján építtették a csónakokat. A mesterségbeli tudás apáról fiúra szállt, nemzedékről nemzedékre alakult, formálódott a hajók stílusa. Carlo a korai '40-es években örökölte a céget - az utókor legnagyobb szerencséjére. Az ifjúnak, aki megrajzolta az azóta klasszikussá vált és bőszen másolt formavilágot, nem-

csak a szép formákhoz volt érzéke, hanem az üzlethez is. Eldöntötte, hogy a hajótest lehet ugyan olaszosan kecses és elegáns, arányos és egyéni, de a motornál a megbízhatóság a fontos. Így aztán egyszemélyes nemzeti önkritikát gyakorolt, majd áthajózott az Egyesült Államokba csónakmotorokat vásárolni.

Riva!

A „dolce vita”
 motorcsónakszerű
 fizikai megnyilvánulása
 pár évtized alatt
 fogalommá,
 és egyben
 a legmagasabb
 életszínvonal
 jelképévé lett

Az olaszos forma és az amerikai technika ötvözte tökéletes lett: szép, mint egy dáma, és gyors, mint egy versenyautó. Ettől kezdve a Riva valósággal száguldott a világhír felé. Jószerivel taposták egymást a vevők. Divat és státusszimbólum lett abból, amit eredetileg használati eszköznek szántak.

A cég hírnevét öregbítette az 50-es, 60-as évek néhány jeles figurája, akik a születő divat hatására siettek Rivát venni. Királyok, császárok és szultánok, valamint a film- és sportvilág csillagai mind behajóztak Riváikkal Saint Tropez-ba vagy más,

híres kikötőkbe. Brigitte Bardot, Richard Burton, Sean Connery, Peter Sellers, Jurij Gagarin, Rainier monacói herceg, a perzsaszah, Huszein jordán király (a felsorolásban elrejtettem egy kakukktojást) egyaránt olyan természetesen gondolt a Rivára, ha hajót akart venni, mint a Ferrarira vagy a Rolls Royce-ra, ha új autóra vágyott. A Riva név világszerte összefonódott a luxus és a ragyogás képzetével, stílust diktált és vágyakat keltett.

Épeszű ember valószínűleg álmában sem venne Rivát, hacsak nem annyira gazdag,

■ Mahagónifa és króm mindenütt: a Rivákat csakis nemes anyagokból készítették, s tulajdonosaik idejük jórészt fényesítésükkel töltik

Riva Florida

korszak: 1952-64
darabszám: 426 db
motor: 95-185 LE, Chris Craft
hossz: 5,40-5,59 m
szélesség: 1,90 m
jelenlegi piaci hozzáférhetősége: közepes

Riva Ariston

korszak: 1950-71
darabszám: 804 db
motor: 105-220 LE Chris Craft
hossz: 6,25-6,80 m
szélesség: 2,20 m
jelenlegi piaci hozzáférhetősége: jó

Riva Tritone

korszak: 1950-66
darabszám: 226 db
motor: 145-175(2x) LE Chris Craft
177 LE Chrysler
185 LE Chris Craft
250 LE Cadillac
hossz: 7,60-8,03 m
szélesség: 2,62 m
jelenlegi piaci hozzáférhetősége: ritka

Riva Aquarama

korszak: 1962-71
darabszám: 288 db
motor: 2x 185-290 LE Chris Craft
hossz: 8,02-8,30 m
szélesség: 2,62 m
jelenlegi piaci hozzáférhetősége: ritka

hogy tökéletesen mindegy neki, ugyan mennyi, és milyen fizikai formát öltött vagyontárggyal rendelkezik. Rivájához tulajdonosa érzéki szenvedéllyel kötődik, és cserébe azt a csalóka érzést kapja, hogy élni jó. A jó karban lévő Riva motorcsónak még az avatatlan bámézkodóban is csodálatot ébreszt. A „dolce vita” motorcsónakszerű fizikai megnyilvánulása pár évtized alatt fogalommá, és egyben a legmagasabb életszínvonal jelképévé lett. Ha egy reklámban a modell Riván fekszik, vagy a háttérben felsejlik egy olyan tárgy, ami messziről is Rivaként valószínűsíthető, akkor joggal gondolhatjuk, hogy valami nagyon drágát és divatosat próbálnak eladni nekünk.

Még nem láttam olyan szerzetet, aki vásárolt, örökölt, vagy fogadáson nyert volna egy Rivát, majd egyszerűen csak használná a hajót. Az elképzelhető, hogy valaki bele sem ül, mert mondjuk, irtózik a víztől vagy a fától, netán éppen szabadságvesztését tölti sikkasztás miatt. De aki egyszer kihajózik vele, az óhatatlanul ápolgatni, gondozni, szerelni kezdi szerzeményét.

Ezekre a tevékenységekre szükség is van a vizek oldtimerei esetében, mert 40-50 év bizony megkóstatja a fát és a motort. Az érzelmi kötődés kialakulása tehát elkerülhetetlennek tűnik. Láttam olyan Riva-tulajdonost, aki békésen üldögélt a hajóban, és hosszasan hallgatta a nyolc henger duruzsolását. Furcsa kis csapat képét nyújthatuk: az egyik idióta a motor pöfögését füleli, a másik pedig meredten bámulja az elsőt. Olyannal is találkoztam, aki minden hajókirándulásához igyekezett megfelelő bort kiválasztani. Kannás, homoki bort? Műanyag pohárból? Langyosan? Biztosan...

Manapság hozzávetőleg ezer Riva szeli a habokat, legtöbbjük Európa mediterrán vidékein. Tengerpartok tekintetében toronymagasan vezet a Cotes d'Azur. A Monaco Boat Service, amely Carlo Riva vejének vállalkozása, saját mólóval szerénykedik. A parton csodás bemutatóterem, gigantikus restaurátorüzem és egy hangár, melyben úgy sorakoznak a Rivák, mint az ingek Mickey Rourke szekrényében a „9 és fél hét” című filmben.

A tavak közül az észak-olasz vizek büsz-

kélkedhetnek a legtöbb Rivával, a Como, a Maggiore, valamint a Garda tó egyaránt herceg kis flottával rendelkeznek. A Lago Maggiore partján Signor Barbaris telepén futottam bele egy olyasfajta hangárba, mint amit Monacóban láttam. Természetesen más jómódú országokban is terjed a kór, különösen az USA-ban, Svédországban és Németországban.

A Riva-tulajdonosok meglehetősen zárt és összetartó közösségeket alkotnak. Világszerte klubok jöttek létre, amelyek fő célja, hogy tagjaik találkozzanak, és a közösen hajókézzanak. Volt szerencsém részt venni ilyen fesztiválok a Garda tavon, így testközelből élvezhettem a kiválasztottak örömködését a vízen. Siklás, lakomák, pazar fogadások, óriási fürdőzések, sok derű és korlátlan adózás a stílusnak! Hiába, valamit tudnak ezek az olaszok a motorcsónakgyártáson kívül is. Mégpedig: élni! És hogy én mit tudok? Irigykedni. Tudom ezen kívül gyakorolni a következő mondatot: Jó napot kívánok, kérek egy Riva motorcsónakot! Jó alaposan be tudom gyakorolni, mert félek, van még rá elég időm. ●